

James William werd op 4 oktober 1925 geboren in Rusagonis-Wassis in het Sunbury County district, New Brunswick. Het plaatsje ligt ongeveer 20 km ten zuiden van Fredericton. Hij was zoon van Thomas Boyle en Alice Gertrude Carney. Beiden afkomstig uit Sunbury County. De Boyles bezaten daar 200 ha grond waarvan 40 ha ontgonnen was. Op die 40 ha werd geboerd. James was van een koppel van 11 kinderen: hij had 4 broers en 6 zusters. Twee broers Maurice en John waren ook in de 1^e Wereldoorlog onder de wapenen geweest. James bezocht het St Thomas college in Chatnam en ging in 1941 van school toen hij graad 10 gehaald had. Hij deed tijdens school veel aan diverse sporten. Ook ging hij graag

jagen. Men beschreef hem als een grappige vent die graag uitging. Na school werkte James 3 jaar op vaders boerderij en deed ervaring op in het besturen van vrachtwagens. In die periode kreeg James verkering met een lerares. In het militaire dossier is te lezen dat James, 18 jaar oud, in juli 1944 toetrad tot het korps voor thuisverdediging, dit was algemeen gebruikelijk sinds de nieuwe wetgeving voor de Nationale reserve (NMRA, mobilisatie) in 1940 van kracht was geworden. Hij werd op 4 juli ingedeeld bij het 7de districtsdepot in Fredericton. Twee dagen later werd zijn staat van dienst opgewaardeerd tot actieve dienstplicht in het geval zijn bijdrage nodig was.

Zijn basistraining werd afgerond in het opleidingskamp in Fredericton en hij kreeg een aanvullende training op het 30ste trainingscentrum in Utopia. Twee belangrijke beoordelingen beschrijven Private Boyle als intelligent, hardwerkend en meegaand. Hij wordt aanbevolen voor een onderofficiers opleiding.

In december '44 ging James overzee naar de UK, hij arriveerde daar 1 januari '45. Na een maand training werd hij naar het Europese vaste land over gebracht. En op 13 maart werd hij bij het North Shore Regiment (N S Regiment) in gedeeld.

De Canadezen hadden juist een groot deel van het Rheinland (Duitsland ten zuiden van de Rijn) veroverd. Het N S regiment bevond zich in het Reichswald (D) en bereidde zich voor om de Rijn over te steken, op weg naar het hart van Duitsland. De oversteek over de Rijn werd door velen gezien als een tweede D-day. Op de avond van 24 maart bereidde het N S regiment, onder tijdelijk bevel van de 9de brigade, zich voor om bij Rees de rivier over te steken. De manschappen waren in carriers geladen en naar Kalkar, zuidwestelijk van Rees, gebracht. Daar werden ze overgebracht in Buffalo 's en DUKWs (all-terrain vehicles). Om middernacht kwamen de Buffalo 's en DUKWs bij de Rijn aan, 1 km ten westen van Rees. Terwijl er om hen heen nog flink door de Duitse en Geallieerde artillerie werd geschoten, werden de manschappen zonder al te veel tegenstand naar de overkant gebracht. Om 1.30 u de volgende dag, was het hele regiment de rivier over en klaar voor gevecht.

In de ochtend van 26 maart prepareerde het N S Regiment zich om noordwaarts te trekken en Millingen te bevrijden. De tegenstand was nu echter veel sterker dan verwacht. De aanval op Millingen werd evenwel een succes maar ging wel ten koste van het leven van 7 bevrijders en 28 mannen raakten gewond. Een van dodelijke slachtoffers was Luitenant Kolonel Rowley, de commandant van het N S Regiment.

Begin april trokken de Canadezen naar het Noordwesten, opnieuw over de grens, Nederland binnen om de door de Duitsers bezette regio te veroveren en de Nederlanders te bevrijden. Het N S Regiment en het Regiment de la Chaudière kregen op 6 april de opdracht om Zutphen, op de oostoever van de IJssel, te bevrijden. In de voorbereiding hierop werden zoals gewoonlijk verkenningsspatrouilles uitgezonden om inzicht te krijgen in de posities van de Duitsers.

In de Wardiary staat dat het N S Regiment en de Chaudières op 5 april om 13.00 u. zich vestigden in een bos, 2 mijlen ten oosten van Zutphen. Aalmoezenier pater R.M. Hickley beschrijft in zijn boek *The Scarlet Dawn*, Zutphen als volgt: Alle grachtenbruggen waren opgeblazen, de bodem was te zacht voor tanks en de enige paden die men kon begaan waren de dijkjes die bezet waren met sluipschutters met machinegeweren.

Om 20.00 u. die dag namen de Chaudières en het N S Regiment hun positie in en de aanval werd de volgende morgen om 3.30 in gezet. De Chaudières leidden de aanval op het centrum van de stad. De D- en B compagnie van de North Shore volgden aan de rechterzijde via een spoorweg. En de A- en de C compagnie namen de linker flank voor hun rekening. De Duitse sluipschutters waren talrijk en dodelijk precies, alle aanvalspogingen kwamen tot stilstand bij een gracht in het oostelijk deel van de stad.

Op zaterdag 7 april nam het NS Regiment de leiding over en slaagde er in 3 carriers met machinegeweren en vlammenwerpers via een gezonken brug over de gracht te krijgen en zodoende de vijandelijke stellingen te naderen. Na een korte verkenningstour van de omgeving klom sgt Roy Sevoy in zijn carrier en reed met volle snelheid de zwaar verdedigde stad in. Daarbij schoot hij vlammen naar ieder raam en deur, terwijl Browning machinegeweren schoten op alles wat bewoog. Hij reed uiteindelijk in een soort niemandsland en vuurde vlammen af op het vijandelijke bolwerk. Sgt Glendenning en sgt Howatt volgden hem met dezelfde acties in hun eigen carriers.

De North Shore eenheden betrokken vervolgens veilige posities rond het winkelcentrum en het station, om de nacht door te brengen. Op 8 april was Zutphen tot aan de IJssel bevrijd van Duitsers en hadden velen van hen zich overgegeven.

Pater Hickey schreef: "Ik begroef meer dan 20 N S soldaten in Zutphen en de meeste van hen waren door sluipschutters geraakt. De volgende ochtend droeg ik de Mis op voor deze mannen in de resten van een schoolgebouw in Zutphen. En in ieder door de oorlog getekend gezicht, die bij me kwam voor de Heilige Communie, kon ik mijn eigen dierbare hoop lezen, de hoop dat het einde van de oorlog spoedig zou komen".

Private James William Boyle werd gedood tijdens de gevechten op 5 april 1945. Hij was 19 jaar toen. Voor zijn verdiensten voor Canada ontving James de volgende medailles: 1939-45 Star, France & German Star, War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteers Medal with Clasp.

James William Boyle is begraven op de Canadese Begraafplaats te Holten in plot 1, rij G, grafnummer: 11.

The Holten Canadian War Cemetery and
the grave of Pte James William Boyle

Written by Bruce Morton, vertaling Henk Vincent ICB Holten